

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemom
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglaš
sprejema tudi oglašni oddetek "Jutra" v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11409

Londonski sporazum le priprava

Med Francijo in Anglijo ni bil sklenjen noben fiksni sporazum — Vse je odvisno sedaj od Nemčije in ostalih zainteresiranih držav — Odmev sporazumov v Nemčiji

LONDON, 5. februarja. Francoski ministrijski predsednik Flandin je odpotoval včeraj ob 9.35 z letalom v Pariz, zunanji minister Laval se je pa odpeljal z vlakom opoldne. Komunique, ki je bil izdan o pogajanjih med francoskimi in angleškimi državniki, govori, kakor navadno vsi diplomatski komuniqueji, samo o splošnih stvareh in v bistvu ne pove ničesar. Več se izve od poučenega vira, kakor tudi iz pisanja angleških listov. Pogajanja se dejansko niso zaključila z nobenim fiksnim sporazumom, ker so vsa vprašanja ostala odprta tako dolgo, dokler ne bo znano mnenje Nemčije in ostalih zainteresiranih držav. Francija in Nemčija sta se sporazumeli le v tem, da se prično pogajanja z Nemčijo, pri katerih bo London posredovalec med Parizom in Berlinom. Sporazum obsega torej postopanje za ta pogajanja. Tudi konvencija o skupni zračni obrambi še ni noben fiksum. Odvisno je sedaj vse od tega, kakšno stališče bodo do stavljenega predloga zavzele Italija, Belgija in Nemčija, ki so bile o načrtu takoj obveščene in pričakujejo sedaj njihovega odgovora. Ako omenjene države sprejmejo londonske načrte, se bodo pričela zadevna pogajanja, ako jih pa ne sprejmejo

ali vsaj ne vse, bodo potrebne v načrtu temeljite korekture.

Tako se Anglija dejansko ni prav nič obvezala napram Franciji, ker je vse odvisno še od nadaljnjega razvoja. Filksen je le sporazum glede soudeležbe Anglije pri sporazumu za garancijo avstrijske neodvisnosti in glede zagotovila, da se na vsak način uveljavi zračna konvencija med Francijo in Anglijo. Nadaljnja pogajanja se bodo vodila šele tedaj, ko bo znan odgovor Berlina. Da se ta odgovor čimprej dobi, je angleški minister Eden že odpotoval v Berlin, kjer bo tudi osebno poročal Hitlerju o londonskih razgovorih in predlogih. Vendar pa se iz Berlina že oglašajo prvi glasovi, ki zatrjujejo, da je Nemčija pripravljena pogajati se na bazi londonskega načrta. Celo z uradnega mesta je bilo izdano tako zagotovilo. Uradna izjava pravi, da bo Nemčija londonski sporazum smatrala kot podlago za nadaljnja pogajanja. Z nemške strani ne bo nobene kategorične odklonitve londonskih predlogov, vendar pa se bo moralo temeljito razpravljati o vseh načetih vprašanjih, da se doseže splošni sporazum med vsemi zainteresiranimi državami.

BERLIN, 5. februarja. Današnji »Völkischer Beobachter« objavlja članek glav

nega urednika Alfreda Rosenberga o londonskih posvetovanjih, Rosenberg po zdravlja želje Anglije in Francije po sodelovanju z Nemčijo. Pravi pa, da bi se lažje dosegel ta cilj, ako bi obe vladi stopili v direktne diplomatske stike z nemško vlado, ker bi se tako lažje studiralo nemško stališče. Na ta način bi dobila svetovna javnost tudi prepričanje, da je želja za sodelovanje z Nemčijo iskreno mišljena in se hoče res odpraviti krivica, ki jo je sedaj 15 let trpela Nemčija. V teh petnajstih letih se je vedno znova poskušalo vsiliti Nemčiji enostranske obveznosti, ki jih druge države niso hotele prevzeti. Te države zato sedaj ne morejo biti sorodnice nemškega zadržanja. Na koncu pa pravi Rosenberg, da so londonska priporočila pod določenimi pogoji sposobna privedi celo vrsto evropskih vprašanj bliže k rešitvi.

LONDON, 5. februarja. V Angleško-poljski družbi je imel prejšnji minister sir Austen Chamberlain govor, v katerem je povabil Nemčijo in Nemce, naj pristopijo sedaj kot popolnoma enakopravni narod k angleško-francoskemu varnostnemu sporazumu. Nemčija ne sme misliti, da je to kaka obkroževalna politika, mora pa storiti vse, da v primeru odklonitve ne ostane docela osamljena.

IZPREMEMBE IN DOPOLNITVE U REDBE O ZAŠČITI KMETOV OD
3. AVGUSTA 1933.

BEOGRAD, 5. februarja. Ministrski svet je izdal novo uredbo o izpremembah in dopolnitvah uredbe o zaščiti kmetov od 3. avgusta leta 1933. Po teh spremembah se odjode do letošnjega 1. septembra vsa plačila in datujave po čl. 3 in 4 uredbe za zaščito kmetov, to je obresti in zapadli obroki dolga, v kolikor niso že izvršena. Poljedelci, ki so dolžni denarnim zavodom, pa morajo izvršiti izmenjavo dospelih menic, sicer izgube zaščito v smislu točke 7 in 8, čl. 3. Tisti dolžniki, ki so zaščito izgubili, ker se niso ravnali po določbah ured-

be o zamenjavi menic, si pa pridobe ponovno zaščito, ako izvrše zamenjavo do 15. marca. Obrestna mera, navedena v točki 1. čl. 3, uredbe pod I. in II. se zniža za dolgove denarnim zavodom od 6 na 4 in pol odstotka, za dolgove ostalim upnikom pa od 3,5 na 1%. Dolžnikom, ki so že plačali obresti po čl. 3 uredbe, se bo ta razlika obresti vračunala v odplačilo glavnice. Člen 10., ki govori o tem, kateri denarni zavodi so izvzeti od teh omejitev, se doda: To velja tudi za teriatve Poštne hranilnice, kmetijskih zadrug in njihovih zvez.

BEOGRAD, 5. februarja. Na podlagi pooblastila finančnega zakona je minister za trgovino in industrijo podpisal pravilnik o ustanovitvi obveznih industrijskih združenj, kakor že obstojajo v smislu obrtnega zakona za trgovce in obrtnike. Pravilnik določa tudi vse podrobnosti o ustanovitvi, organizaciji in poslovanju teh združenj. V Sloveniji se bo osnovalo tako prisilno združenje za področje ljubljanske žrnice za TOI.

NAČRTNO GOSPODARSTVO.
BEOGRAD, 5. februarja. Minister za kmetijstvo dr. Dragotin Janković je podal včeraj daljšo izjavo o načrtih vlade za gospodarsko obnovo. Napovedal je,

da pripravlja vlada načrtno gospodarstvo.

OBRESTNE MERE POŠTNE HRANIL-
NICE.

BEOGRAD, 5. februaria, Poština hraničnica je sklenila znižati obrestno mero za lombardna posojila od 8 na 7 odst. na leto. Znižana obrestna mera velja za nova posojila takoj, za že dovoljena pa od prihodnjih podaljševalnih rokov. Druga aktivna in pasivna obrestna mera ostane nespremenjena.

Schuschnigg se boji nove vstaje

CELOVEC, 5. februarja. Zvezni kancelar dr. Schuschnigg je prisostvoval tu

so klerikalci morda vendarle še ohranili svojo nekdanjo armado in bi se mogli kdaj spet pojaviti v svoji bivši veličini. «Ne, te klerikalne armade ni več, izginila je; z njo pa je izginila za vse večne čase tudi bivša veličina!

veliki patriotični paradi in imel ob tej priliki tudi večji govor. V svojem govoru je dr. Schuschnigg posebej naglasil, da je vlada storila vse, da prepreči vsak poizkus nove vstaje. Ni pa povedal ali misli vlada s tem na novo vstajo narodnih socialistov, ki so zadnje čase obnovili svojo propagandistično aktivnost, ali pa na nov revolucionarni poizkus marksistov ob priliki obletnice lanskil krvavih dogodkov. Na vsak način pa je to dokaz, da se avstrijska vlada še vedno ne čuti varna pred svojimi notranjimi nasprotniki.

ANGLEŠKO-NEMŠKA POMORSKA KONVENCIJA.

PARIZ. 5. februarja. »Tems« poroča, da se z velikim zanimanjem pričakuje odmev francosko-angleških sporazumov. List naglašja, da se pripravljajo pogajanja med Nemčijo in Anglijo zlasti še glede pomorskega oboroževanja. Angleška vlada je že obvestila Nemčijo o svojih dosedanjih pogajanjih z Japonsko in Ameriko in ni izključeno, da se bo v kratkem sklenila posebna angleško-nemška pomorska konvencija.

SPORAZUM O POSAARJU.

BASEL, 5. februarja. Pogajanja med francosko in nemško delegacijo za likvidacijo posaarskega plebiscita se uspešno nadaljujejo in se splošno pričakuje, da bo dokončni sporazum dosežen morda še danes.

AVSTRIJSKA LEGIJA OBNOVLJENA.

DUNAJ, 5. februarja. Poroča se, da je bila v Nemčiji v celoti obnovljena narodnosocialistična avstrijska legija. Obnovljeno pa je tudi vodstvo strankinega oddelka za Avstrijo. Uradno se je to s strani Nemčije zanikalo, koliko pa je vreden ta demanti, dokazuje že nova telefonska knjiga Monakovega, ki ima v seznamu telefonsko številko vrhovnega vodstva SA za Avstrijo, okrožnega vodstva za Tirolsko in Predarlško in vodstva stranke.

V Sloveniji smo doživeli ob priliki nadomestnih volitev v senat dva zanimiva tedna, ki pomenita v marsikaterem oziru znatno razčiščenje našega domačega političnega položaja. Proti kandidadni listi **Jugoslovanske nacionalne stranke**, katero je proglasila za svojo tudi vlada g. Bogoljuba Jevtiča, so vložili klerikalci svojo »**neutralno listo**«, katere nosilec je bil bivši narodni poslanec g. Franjo Žebot iz Maribora. In od trenutka, ko je bila ta lista vložena in potrjena, so pričeli klerikalci v svoji ustmeni, pismeni ter časniški agitaciji velespoznavljivo gonjo proti Jugoslovanski nacionalni stranki ter njeni listi, na kateri je bil kot nosilec aktivni minister vlade g. Jevtiča g. dr. Drago Marušič. Povzpeli so se pri tem celo do neverjetne trditve, da vlada sama podpira klerikalno »**neutralno listo**« in želi, da postane g. Franjo Žebot senator! Tega sicer niso povedali tako direktno, toda vsa izvajanja so bila zamešana tako, da je bilo mogoče nepoučene zapeljati v tako krivo mnenje.

Čudno je bilo to slepomišernje, dvakrat
čudno že zaradi tega, da je po klerikal-
nem zatirjanju vlada, v kateri sedi no-
silec liste JNS podpirala listo g. Žebota!
Ob tej čudni logiki smo se nehote spom-
nili 1. maja 1915., ko je ljubljanski »Slo-
venec« slavlil zmago Nemcev nad Rusi z
naslovom »Kraljica majnika blagoslovila
nemško orožje«. To je namreč pomenilo,
da je Devica Marija, **ki je protestantski**
Nemci ne slave, pomagala premagati pra-
voslavne Ruse, **ki jo slave!** Nov dokaz,
da je klerikalna logika v Sloveniji ostala
tudi šestnajst let po ustanovitvi Jugosla-
vije prav taka, kakršna je bila v predvoj-
nih časih v bivši Avstriji. In kaj vse niso
spravili klerikalci pri teh dopolnilnih se-
natorskih volitvah v svet! Kakor že to-
likokrat, so tudi sedaj napovedovali sko-
rajšnji pogreb JNS in novo vstajenje kle-
rikalne nadoblasti v Sloveniji. Vse, kar
je naprednega in nacionalnega v Slove-
niji, vse je bilo obsojeno na skorajšnji po-
lom, nad katerim bodo seveda triumfirali
spet gospodje, ki jih je 6. januar 1929. po-
slal v pozabljenje.

Klerikalna agitacija se je pri tem posluževala vseh mogočih trikov, da bi le kakorkoli zbegala javnost in ustvarila videz, da je vse to, kar govore agitatorji in pišejo listi, sveta in čista resnica. In pri znati moramo, da so se žal tudi v naprednih vrstah našli — sicer redki — posamezniki, ki jih je klerikalno bobnanje za hip tako zmedlo, da so zares mislili, da se bližamo vrnitvi v nekdanje predšestojanuarske čase. Toda nedeljske dopolnilne volitve v senat so pokazale, da je bilo vse to bobnanje in grmenje prazno; dežja po njem ni in ga ne bo! V Sloveniji imamo 428 volilcev za volitve v senat, od teh jih je glasovalo v nedeljo za listo JNS 321, za Žebotovo pa samo 86. Skupaj se je torej volitev udeležilo 407 volilcev. »Neutralna lista« g. Žebota bi bila torej dobila en mandat samo tedaj, ako bi se volitve udeležilo vseh onih 21 volilcev, ki niso volili, in bi bili morali ti vsi do zadnjega oddati svoj glas za to listo, kajti količnik je pri tem številu znašal točno 107. »Neutralna lista« je tako temeljito pogorela in klerikalno zmago-slavje se je spremenilo v novo, črno bla-mažo.

Dopolnilne volitve v senat so tako samo znova potrdile, da je klerikalizem pri nas v Sloveniji dokončno razbit in ga niti na polovično višino prejšnje moči ne mo-

Dnevne vesti

Krojač Šušterič izročen sodišču

OGROMEN DOKAZILNI MATERIAL. — KONEC ZASLIŠEVANJA NA POLICIJI. ŠUŠTERIČ NE PRIZNA NIČESAR IN PRAVI, DA PRIČE LAŽEJO.

Vse naše obmejno mesto se zgraža nad zločinom, ki ga je, kakor vse kaže, izvršil krojaški mojster Šušterič v Gregorčičevi ulici nad svojo bivšo ženo in lastnim otrokom. Še preden so varnostne oblasti zaslišale priče in še preden so poročali o Šušteričevi krivdi listi in je bil zbran dokazilni material, so Šušteriča ljudje, ki so ga poznali, obsodili. Tekom zasliševanj na policiji se je proti Šušteriču nabralo toliko stvarnega in tehtnega obtežilnega materiala, da se zdi njegovo nepriznavanje samo trdovratnost.

Tudi včeraj popoldne so prignali iz policijskih zaporov Šušteriča močno vklejenega, kjer sta ga zasliševala skoro ves popoldne in pozno v noč šef kriminalnega oddelka, višji polic. nadzornik Franc Camjko in policijski nadzornik Goršič. Zaslišan je bil tudi oče pokojne Ivanke Šušteričeve, ki je prišel iz Laz pri Logatcu. Izpovedal je, da se je njegova hči Ivanka poročila s Šušteričem pred šestimi leti in ji je dal kot doto 63.000 Din, a pod pogojem, da se polovica dote vknjiži na hišo, ki jo je Šušterič imel takrat v Krčevini. Šušterič je prvotno pristal na ta pogoj, pozneje pa je pričel nekaj manipulirati, kar pa se mu ni posrečilo. Tudi je pričel Šušterič kaj kmalu po poroki zanemarjati svojo ženo in hoditi z drugimi, kar je imelo za posledico, da sta prodala hišo v Krčevini za 250.000 Din in kupila hišo v Gregorčičevi ulici za 140.000 Din. Tudi mu je pokojna hčerka večkrat tožila, da se boji svojega moža.

Zanimiva je bila včeraj popoldne tudi konfrontacija med mojstrom in njegovim pomočnikom Antonom Kolterjem. Pri konfrontaciji je pomočnik vztrajal pri svoji izpovedbi, da je videl, kako je mojster zamašil dimovod k skupnemu dimniku. Mojster je sicer skušal izpodbijati pomočnikove trditve, češ, da sta imela od delavnice samo en ključ, ki pa ga je imel vselej on pri sebi. Na to mu je pomočnik odgovoril, da je večkrat opazil, kako so bili predmeti, ki jih je zvečer spravil v red v delavnici, naslednje jutro razmetani, kar je dokaz, da je moral biti nekdo ponoči v delavnici. Še posebno velja to za kritično noč, saj se je pomočnik točno spomnil, da ni postavil zvečer likalnika tja, kjer so ga našli drugo jutro, namreč pred odprtino dimnika. V delavnici je bilo kritično noč tudi vse razmetano, kar govori proti Šušteričevim trditvam, da prejšnjo noč ni bil v delavnici.

Danes jutraj se je zasliševanje nadaljevalo. Močno vklejenega so Šušteriča že ob 8. uri privedli na policijo. Predočili so mu vse izpovedbe prič, ki so ga zelo obremenile, toda on je kljub temu trdovratno vztrajal pri svoji nedolžnosti in ugnasil, da vse priče lažejo. S tem je policija preiskavo zaključila in zbrala dovolj dokazilnega materiala o njegovi krivdi ter ga ob pol 10. uri vklejenega izročila mariborskemu okrožnemu sodišču, ki bo preiskavo nadaljevalo in sestavilo obtožbo o dvojnem umoru.

Šaljive smuške tekme

Vesela prireditelj pri Pohorskem domu na Svečnico.

Razpis šaljivih smuških tekem pri Pohorskem domu je privabil v to lepo planinsko postojanko veliko število smučarjev, pa tudi nesmučarjev. S tem, da je bila omogočena vsakemu udeležba pri tekmah, je šele zavladalo med začetniki posebno zanimanje za prireditve. Prve so tekmovalce dame na 1½ km progi in je prvo nagrado dobila gospodična Milka Gorupova. S pikami se je posebno odlikovala g. Dora Golubovičeva, ki je prejela v dar »prehodno piko«.

Nadalje so tekmovali smučarji na 2½ km progi in je prvi prispel na cilj gosp. Franjo Bezla. Pri tej tekmi se je posebno v jahanju odlikoval g. inž. Baran, ki je dobil v dar lesenega konja. Bolj na tleh ko na smučeh je bil g. V. Hamersak. Da se v bodoče to ne pripeti več, je dobil balonček, da si ga priveže odzadaj, ki mu naj pomaga obdržati se pokoncu.

Posebna atrakcija pa je bila tekma tekmovalcev, ki so bili prvič na smučkah. Njihova proga je bila dolga le 30 m. Prvemu je z zvijačo uspelo priti na cilj g. Brandnerju. Ta je namreč, ne da bi kdo opazil, že preje treniral. Pri tej tekmi je vzbudil posebno veselje g. inž. Tomšič. Kljub temu, da so mu vsi pomagali priti naprej, je prispel zadnji na cilj ves prestrašen in oblit s potom. Za nagrado je dobil polža.

Prireditelj je povsem uspela in je želeli, da bi se take prireditve večkrat aranžirale. Darila je izdelal karikaturist gosp. Primožič.

Literarni večer v Ljudski univerzi

V petek zvečer je bilo v mariborski Ljudski univerzi praznično razpoloženje. Na sporedu je bil nastop odličnih književnikov iz Ljubljane. Mariborsko izobraženstvo se je odzvalo vabilu Ljudske univerze v častnem številu in dvorano čina »Apolo« popolnoma zasedlo. Iskreno dobrodošlico je želel uvodoma navzočim gostom predsednik Ljudske univerze inž. Kukovec. Nato je prof. Koblar v zgoščenih potezah označil pomen nastopajočih književnikov v našem slovstvu ter podal s tem v zvezi organičen pregled našega slovstva v polpretekli dobi.

Dr. A. Gradnik je prvi recitiral nekaj svojih pesniških umotvorov, ki so

zasidrani v globinah njegovega dojemanja. Miško Krajnc je čital poglavje iz »Težakov«. Mehka neposrednost diha iz tega njegovega književnega umotvora. Pavel Golja je z vnešeno retoriko podajal svojo »Marijo v polju«. »Na bojišče«, »Procesijo« in »Marche funebre«. Dr. A. Kraigher je s »Smrtjo Kriste Albe«, odlomkom iz še nenatisnjene romana, segel s slikovito besedo v erotično življenje. Fran Albrecht pa je s čuvstveno besedo recitiral nekaj svojih pesmi, ki so velika izpoved njegovega domoljubja in človečanske misli (iz grobov, »Mrtvi govore«, »Peter Bezruč«). Vsi književniki so bili predmet živahnega odobravanja ter je vsak prejel lep šopek cvetice.

Po literarnem večeru je bil prijateljski večer, na katerem je prišla do živahnega izraza čvrsta solidarnost ljubljanskih gostov in mariborskih književnikov ter drugih kulturnih delavcev. Odlične goste je v imenu mariborskega Kluba književnikov ter snujočega se »Umetniškega kluba« toplo pozdravil notar dr. Ivo Šorli. Za iskren pozdrav se je zahvalil v imenu gostov Fr. Albrecht, a spregovoril je tudi še predsednik Ljudske univerze inž. Kukovec. Z duhovitim in bistroumnim izvajanjem sta zaključila ta prijateljski sestanek nadsvetnik dr. Travner in naš pohorski poet Lude Zorzut.

Da oživite kri, pijte nekaj dni zapored jutraj čašo naravne »Franz Josefove« grenčice.

Iz železniške službe. Iz Gornje Radgone je premeščen v Maribor železniški kontrolor Karl Lapajne.

Žigovanje sivih železniških legitimacij. Po naročilu generalne direkcije drž. žel. izstavljajo železniške direkcije nove sive legitimacije za državne upokojence in rodbinske člane aktivnih in upokojenih državnih nameščencev tako, da izpolnijo samo prvi list. Tako izstavljena siva legitimacija velja za trikratno kupovanje polovičnih vozniških kart na leto brez vsakega overovljenja železniške direkcije ali pristojnega državnega urada. Pristojni državni urad podaljša veljavnost šele za prvo leto po izstavitvi, in sicer v prvi za to predvideni rubriki.

Uredba o invalidnosti. Lani v decembru je bila v Službenem listu objavljena uredba o invalidnosti oseb, ki so se ponesrečili v javni varnostni službi. Po tej ured-

bi imajo pod določenimi pogoji tako zasebniki, kakor tudi državni in občinski organi, če so se ponesrečili v svoji službi, pravico do invalidnine.

Nosečim ženam in mladim materam pomore naravna »Franz Josefova« grenčica do urejenega želodca in črevesja. Glavni zastopniki modernega zdravilstva za ženske so preizkusili, da »Franz Josefova« voda v največjih slučajih učinkuje hitro, sigurno in brez bolečin. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Službeni list dravske banovine objavlja v letošnji 10. številki: Uredbo o podaljšanju roka za izmenjavo platišč na obstoječih tovornih vozilih; uredbo o prevedbi Državne hipotekarne banke, Poštno hranilnice in Privilegirane agrarne banke v pristojnost finančnega ministrstva, seznam industrijskih izdelkov, ki se, odnosno ne izdelujejo v Jugoslaviji; navodila za sestavo občinskih proračunov; objave banske uprave o pobiranju občinskih trošarin in odločbe občne seje državnega sveta ter razne objave iz »Službenih Novin«.

Lepo blago za zavese

po Din 4.— meter samo v

Trpinovem bazariu

Živalske kužne bolezni. V naši banovini se je pojavila po stanju 25. januarja svinjska kuga na 60 dvorcih, svinjska rdečica na 3, mehurčasti izpuščaj pa na 1 dvorcu.

V Zagrebu stavkalo pekovski pomočniki. Zagreb je bil včeraj brez kruha, ker so pričeli stavkati pekovski pomočniki in delavci. Stavka pa bo najbrže kmalu končana, ker potekajo pogajanja z delodajalci precej ugodno.

Teloh. trobentice in metuljčki. Kratko je bilo letos zimsko veselje. Sneg je v dolinah kmalu skomel, polizalo pa ga je toplo sonce tudi že na obronkih gričev in na podnožju Pohorja. Le na vrhovih je še zima, tam je še sneg, tam je še veselje, dočim v dolinah diši že močno po namladi in se kaj lahko zgodi, da ne bo letos več prave zime. Živo srebro v termometru ne more več pod ničlo. Zato se naglo tali tudi led na stoečih vodah in z njim kopni veselje mladih. Ostre ledene sane so ponehale. Zapihal je te dni nomladanski veter. Toplo sonce se je sicer včeraj skrilo in zvečer je pričelo deževati. Dobili smo pravo aprilsko vreme, ki vpliva tudi na božjo naravo. Na solnčnih rebrih so pognale trobentice, vijolice, razcvet se je teloh. Da ni najbrže več daleč nomlad, pa nam je prišel navit tudi četrtišolec Liuban Vodeb, ki je prinesel v našo uredništvo krasnega dnevnega pavlinčka, katerega je ujel na domačem vrtu. Čenrav kažejo vsi znaki, da letos ne bo več zime, vendar vremenu nikdar ne smemo zaupati.

Iz »Nanos«. Jutri v sredo bo predaval gosp. Furlan Janko. Vabljeni člani in rojaki!

Gospod Svengali se je vrnil iz svojih uspešnih turnej po Šviciji in priredi v četrtek 7. in petek 8. v »Veliki kavarni« eksperimentalni večer.

V studenški »Ljudski univerzi« se bo v sredo 6. t. m. ob 19. uri (torej ne v petek!) nadaljeval pravni tečaj. Odvetnik dr. Igor Rosina in E. Franc se bosta razgovarjala o posestnih in lastninskih pravicah, o motenju posesti, o servitutah in zastavnih pravicah. — Vstop prost. — V četrtek 7. t. m. sledi kot redno predavanje: »Gospodarski razvoj Maribora« (predava prof. Baš).

»Društvo Sokolski dom v Rušah« preide v likvidacijo in bo občini zbor dne 15. februarja 1935 ob 20. uri v Sokolskem domu v Rušah, z dnevnim redom: »Likvidacija društva«.

Radio Ljubljana. Spored za sredo 6. t. m. Ob 12: fantazije na ploščah; 12.50: poročila; 13: čas, zvoki iz Amerike na ploščah; 18: plošče po željah; 18.30: pogovor s poslušalci, se pogovarja prof. Prezelj; 19: v spomin bratu Vincencu Stepanku; 19.20: čas, jedilni list, program za četrtek; 19.30: nacionalna ura; 20: prenos iz ljubljanske opere, v odmoru čas in poročila.

Narodno gledališče

REPERTOAR.

Torek, 5. februarja ob 20. uri: »Koncert Praškega kvarteta.« Red A. Dranske cene.

Sreda, 6. februarja: Zaprto.

»Golouhovo duhovito in zanimivo basen za odrasle« »Od zore do mraka« ponove v četrtek 7. t. m. za red D. Pri tej predstavi veljajo znižane cene.

Ena najlepših in najboljših operet vse operetne produkcije je »Veseli kmetič«, delo L. Falla, čigar opereta »Štambuljska roža« je naletela na največje simpatije mariborskega občinstva. Premiera bo v kratkem. Naslovno ulogo igra P. Kovič. Drama pripravila Feldmannovo tragedijo »Profesor Žič«. Feldmann je eden najboljših sodobnih hrvatskih dramatikov ter so njegova dela prodira tudi že na tuje odre. Režira J. Kovič.

Dravi v gledališču koncert slavne »Praškega kvarteta« za red A. Ta kvartet — preje kvartet Zika — je odlično vigrana in homogena celota, ki povsod žanje viharje navdušenja. Na nocojšnjem sporedu so kvartet Schumanna, Debussyja in Dvořaka. Veljajo dramske cene. Red. A.

Kino Union. Danes prekrasni film »Na otoku«, Brigita Helm, Willy Fritsch.

Starešine »Jadrana« in »Triglava«! Danes v torek ob 20. uri sestanek v hotelu »Orel«.

V zlato prostost. Danes dopoldne je mariborska moška kaznilnica pogojno odpustila 35 kaznjencev, ki so si pogojni odpust zaslužili z lepim ponašanjem, ko so presedevali kazen. Na policiji so vse kaznjence popisali, jim vzeli prstne odtise in shranili njihove podatke v kartoteki kriminalne razvidnice. Nato pa so vse odgonskim potom odpravili v njihove pristojne občine.

Zagonetna smrt. Pod tem naslovom smo v včerajšnji številki priobčili vest, da so našli v Selnici ob Muri mrtvo 13-letno Amalijo Mihaličevno, ki je umrla prvotno domnevano zaradi sumljivih okoliščin. Tja se je podala včeraj popoldne sodna komisija, ki je raztelesila njeno truplo. Ugotovila pa je, da je deklica umrla naravne smrti. Povod za prvo domnevo o zagonetni smrti so dali njeni starši. Že lani v jeseni se je šele 13-letna Amalija spoznala z nekim mladeničem. Starši so jo zalotili na prepovedani poti in so že takrat njenega zapeljivca prijavili orožnikom. Ker pa je bila hčerka postavna in razvita, se mu ni nič hudega zgodilo. Bili so prepričani, ko je preteklo nedeljo nenadoma umrla, da so to posledice mladega greha, kar pa ni bilo res.

Velik požar na Dravskem polju. V nedeljo 3. t. m. proti večeru, ko se je zmrzilo, se je nenadoma zasvetilo nebo nad prijazno vasio Cirkovce. Izbruhnil je požar sredi vasi blizu cerkve in uničil štirim posednikom vse imetje. Zaradi silnega vetra je bila ogrožena cela vasi in je velikemu trudu in požrtvovalnosti domačih gasilcev, nadalje gasilcev iz Ptuj, Maribora, Studencev in Hajdine se je zahvaliti, da se ogenj ni razširil na sosednja poslopja. Zgorelo je vse do tal razen zidovja, ki štrli v zrak. Zgoreli so tudi 4 voli, 2 kravi in 6 svinj ter vsa prutina. Pri gašenju sta se ponesrečila dva domačina, katerima so nudili prijateljski reševalci, ki so prišli s svojim rešilnim avtom na kraj požara, prvo pomoč. Škoda je precej visoka in znaša okrog 200.000 Din in je krita le deloma, zavarovalnino. Kako je nastal požar, še ni ugotovljeno. Zgorela so štiri stanovanjska poslopja in pet gospodarskih objektov, in sicer so prizadeti posestnica Katarina Žumerjeva, posestnik Franc Pah, posestnica Elizabeta Tominčeva in posestnik Franc Beklan. Največjo škodo ima posestnica Katarina Žumerjeva, pri kateri znaša škoda 70.000 Din.

Vremensko poročilo mariborske meteorološke postaje. Davi ob 7. uri je kazal toplomer 1.2 stopinjo C nad ničlo; minimalna temperatura je znašala 0.4 stopinjo C nad ničlo; barometer je kazal pri 16.8 stopinjah 734, reduciran na ničlo pa 731.9; relativna vlaga 93; včeraj na danes je padlo 2.2 mm dežja; vremen- ska napoved napoveduje poslabšanje vremena; vreme je oblačno in tiho.

Iz našega kreditnega združništva

VTISI S TRETJEGA IZREDNEGA OBČNEGA ZBORA KREDITNE ZADRUGE USLUŽBENCEV DRŽAVNIH ŽELEZNIC.

Kratko smo že omenili, da je bil 27. januarja 3. izredni občni zbor Kreditne zadruge uslužbencev državnih železnic. O poteku je obširno poročal tudi neki mariborski tednik, toda v tonu in na način, ki ni nikakor v skladu z resnim in principielnim bojem, ki se bje v zadnjih časih med vrstami naših železničarjev. Ker pa g. Tumpej že leto dni v toliko meri angažira radovednost javnosti in ker smatramo, da je potrebno tudi zadnje dogodke razjasniti malo bolj objektivno, je oziroma na velik razmah združništva v Mariboru, navedamo v naslednjem nekaj vtisov, ki jih je dobil zaveden železničar in prijatelj našega lista na zadnjem izrednem občnem zboru.

Boj se je pričel v tukajšnji podružnici Združenja nacionalnih železničarjev, ki šteje nad 1.800 članov. Pri podružnici je včlanjena tudi večina članov Kreditne zadruge. Nekaj časa je vodil podružnico, pa tudi Kreditno zadruzo g. Tumpej. Proti njemu pa so bile vložene neke tožbe in ga je članstvo zaradi tega pozvalo, naj odloži svoje funkcije v vseh železniških institucijah in tako tudi pri Kreditni zadruzi, dokler ne bodo te obdolžitve likvidirane, kar pa se še do danes ni zgodilo. Ker pa se kot predsednik Kreditne zadruge ni hotel prostovoljno umakniti, je bil sklican na zahtevo članstva izredni občni zbor in je bila na dnevnem redu kot bistvena zahteva sprememba upravnega nadzornega odbora. Upravni odbor s predsednikom na čelu, zavedajoč se nevarnosti, je pričel izigravati voljo članstva. Svoje glavno je spreminjal dnevni red in ni hotel dati vpogleda v imenik članstva, in da bi proti njemu nastopajočo opozicijo strl, je brez navedbe razlogov enostavno izključil 36 združnikov, predvsem takih, ki se jih je zaradi njihove neustrašne govorniške in strokovne usposobljenosti najbolj bal.

Prvi izredni občni zbor je bil zaradi velikega razburjenja članstva policijsko razpuščen. Drugi izredni občni zbor je uprava zadruge določila na zelo neprijeten datum, in sicer tik pred Božičem, ko je mnogo članov združnikov odpotovalo na počitnice. Tudi drugi občni zbor je bila policija primorana razpustiti. Tretji izredni občni zbor je morala zadruza sklicati na odredbo Zveze nabavnih zadrug z dnevnim redom, kakor ga je prvotno zahtevalo članstvo. Ker pa je še tudi za ta izredni občni zbor bila nevarnost zaradi nekaterih opozicijskih članov, jih je 11 upravni odbor izključil še dan pred občnim zborom, tako, da niso imeli pravice do udeležbe in ne pravice besede. Tokratni občni zbor

je bil v dvorani Zdržne gospodarske banke in ga je vodil izvoljeni predsednik g. Tratnik. Pri volitvah je opozicija dobila 166 glasov, uprava s predsednikom pa z lastnimi glasovi komaj 74. Brzojavno in na občnem zboru prečitano zahtevo Zveze nabavnih zadrug, naj upravni odbor izključitve razveljavi, ker se bodo v nasprotnem primeru zadruzi odtegnili krediti, je g. Tumpej in njegov odbor kratkoma brskiral, ker je vedel, da bi ga dobro verzirani člani o združništvu lahko razkrinkali na občnem zboru. Ko je na ta način masakriral opozicijo in izključil vse, kar je strokovno podkovano, o vsem poučeno in govorniško pripravljeno, je mimo nepravilnosti, s katerimi bo imelo še opravka sodišče, upravni in nadzorni odbor s svojimi namestniki vred stavljal svojim dejanjem krono na glavo s tem, da se je proti določbam zakona tudi sam udeležil glasovanja, ki se je tikalo prav njegove zaupnice, oziroma nezaupnice. To je bilo mogoče le, ker niso bili navzoči člani, ki bi bili to opazili.

Na Dravskem polju gori...

PET OBJEKTOV POPOLNOMA POGORELO. ŠKODA ZNAŠA 125.000 Din.

V nedeljo 3. februarja je izbruhnil požar v stanovanjskem poslopju posestnika Štefana Kostevška v vasi Starše, občina Slovenja vas na Dravskem polju. Domači so se ravno spravljali k obedu, ko je nenadoma prihitel sosed z grozno novico: gori! Stanovanjsko poslopje in hlevi ter gospodarsko poslopje, ki so bili prizidani v podaljšku, so kmalu bili zavrti v zublje; domačiso si jedva rešili golo življenje in iz hleva izpustili živino. Vsa oprema, celokupna obleka, pridelki, orodje, mnogo perutnine in nekaj denarja je s poslopji vred pogorelo.

Na kraj nesreče je takoj prihitela šentjanška gasilska četa z motorno in ročno brizgalno ter je kmalu stopila v akcijo. Gašenje je bilo zelo naporno, ker je pihal močan veter, ki je raznašal goreče ogreke na slamnate strehe blizu stojščih hiš. Kmalu je gorelo gospodarsko poslopje posestnika M. Ekarta, od koder se je ogenj razširil na gospodarsko poslopje posestnika Ivana Rešca. Nastala je nevarnost, da raznese veter ogenj po vsem spodnjem delu vasi, kjer so hiše večinoma s slamo krite. Požrtvovalnemu delu domačih gasilcev in gasilcev čet Devica Marja v Brezju, Hajdina in Bohova se je zahvaliti, da so požar omejili in se je s tem odvrnila večja nesreča.

Do tal so pogorela poleg 1. stanovanj-

skega še štiri gospodarska poslopja, oziroma hlevi. Zgorelo je tudi mnogo poljskega orodja, skoraj vsi pridelki, mnogo perutnine in posestniku Kostevšku vsa oprema, obleka in tudi nekaj prilhrankov. Vzrok požara ni povsem razjasnjen. Ogenj je nastal v dimniku posestnika Kostevška, najbrž zaradi tega, ker so se vnele saje, od koder se je zaradi močnega veta razširil na ostale objekte. Vsa zgoraj naštetja so bila krita s slamo. Škoda, približno ocenjena, znaša 125.000 Din in je le deloma krita z zavarovalnino.

Sport

Smuške tekme za banovinsko prvenstvo

Mariborska zimskosportna podzveza priredi s sodelovanjem »Tujsko-prometnega društva« Sv. Lovrenc na Pohorju tekmo na daljavo 18 km za prvenstvo Slovenije za prehodni pokal ministra g. dr. Draga Marušiča. Tekma bo 10. februarja 1935 s startom in ciljem v Sv. Lovrencu na Pohorju. Prvenstvo dravske banovine doseže najboljšo moštvo onega kluba, ki ga sestavljajo 4. tekmovalci, verificirani pri JZSS. Najboljšo moštvo prejme prehodni pokal. Posamezni tek-

novil g. dr. Pretner prvo društvo za zavarovanje živine, ki so ga potem uvedli tudi v drugih krajih okolice.

Delavsko podporno društvo je vsako leto priredilo velik ples z vojaško in domačo godbo v vseh prostorih gledališča »Fenixa«, katerega se je udeležilo na tisoče ljudstva. Okoličani so prihajali v lepih narodnih nošah in nekateri moški celo s »frkindižem« na glavi. »Frkindiš« je bil stolčku-naslonjaču podoben, zato so ga imenovali tudi »kontrega« (carrega ali sedia). Obstojal je iz dragocenih rožic in so ga le premožni imeli. Frkindiš izvira gotovo iz nemške besede »Verkünden«, ker so ga tudi pri nas rabili le pri ženitovanjih.

Domači bataljon »Marije Terezije«.

Ta bataljon, ki ga je ustanovila cesarica Marija Terezija, je imel stražiti samo mesto, kateremu je bil tudi za parade. Fantje in mošje niso hodili k naboru, ampak so se, ko so se čutili sposobne, prijavili k orožju. Zvečer ob 6. uri so prišli v mesto, se javili v svojih stražniških in nastopili nočno službo. Obklečeni so bili v narodni noši s kratkim črno-zelenim jopičem, telovnikom in v hlačah do kolen, vse zeleno obrobjeno, v modrih nogavicah, nizkih čevljih ter oboroženi s puško, bajonetom ali sabljo. Klobuke so imeli visoke, trde, z velikimi peresi, kakor so jih nosili nekdanji orožniki. Po dnevu jih je bilo manjše število

Prijave do 9. t. m. do 12. ure na naslov movalci pa praktična darila in diplome. Podzveze. Poznejše prijave proti dvojni prijavnini eno uro pred startom. Start ob 9. uri, žrebanje ob 8. uri. Pokal brani moštvo Smučarskega kluba Ljubljana.

Vodstvo tekme: predsedstvo: Sreski načelnik g. M. Makar, predsednik MZSP g. Gius M., predsednik TPZ Maribor g. dr. Jančič, predsednik TPD Sv. Lovrenc na Pohorju g. Pernat A. Tehnični vodja: Kramberger F., starter Silhan J., časomerilec na startu Čerin A., časomerilec na cilju Korbar V. in Boldin E., sodnik Golubovič V., zapisnikar Petrun J., zdravnik dr. Pirnat J.

Razglasitev rezultatov in razdelitev na grad v Sv. Lovrencu ob 15. uri. Med postajo in trgom na dan tekme pomnožen avtobusni promet. V trgu je na razpolago dovoljno število prenočišč. Vabimo vse člane, da se udeležijo s svojimi tekmovalci te tekme ter da zainteresirajo tudi druge smučarje za Sv. Lovrenc na Pohorju, ki ima jako lepe smuške terene. Smuk!

Prvenstvo Ljubljanske zimskosportne podzveze v alpski kombinaciji si je osvojil Mariborčan. Preteklo soboto in nedeljo je priredila LZSP na Kofcah tekmovalce v alpski kombinaciji kot prvi del podzveznega prvenstva. V soboto je bila tekma v smuku, v nedeljo pa v slalomu. Prvak je postal Mariborčan Lettner (Rapid), ki je zmagal prepričevalno v smuku in slalomu. Tekmovanja so se udeležili Ljubljanci in Gorenjci in je zato zmaga Lettnerja tembolj razveseljiva, ker si je prvenstvo priboril v hudi konkurenci. Rezultati so bili: 1. Egon Lettner 200 točk, 2. Milan Šubic (Ilirija) 156,19, 3. Jože Ahačič (Tržič) 120,58, 4. Marko Česen (Ilirija) 116,26.

Jugoslovenski smučarji skakalci v Bolgariji. V okolici Sofije se je 30. januarja ob ogromni udeležbi (30.000) vršila prva mednarodna skakalna tekma, ki so se je udeležili tudi naši skakalci, in sicer Šramel, Novšak in Istenič. V konkurenci sta zasedla 1. in 2. mesto Avstrijca Galeitner in Rieger, in sicer je Galeitner dosegel 354,8 točk (40, 54, 55, 56 m), Rieger pa 324,8 (42, 27, 49, 44 m). 3. Šramel (Jugoslavija) 293,9 (46, 45, 42, 42 m), 4. Jordana (Bolgarija) 279, 5. Novšak (Jugoslavija) 249,4, 6. Istenič (Jugoslavija) 230,9. Vsa nadaljnja mesta so zasedli Bolgari.

Ferdo Karis:

Spomini iz narodnega in sokolskega življenja

V teh letih nas je bodril v narodnem duhu iz Ljubljane prihajajoči bančni ravnatelj Ivan Hribar, bivši ljubljanski župan, minister in sedanji senator. Veliko veselje je zavladalo vedno, kadar je prišel, navadno s svojim zastopnikom publicistom Vatroslavom Holzm (Ahasverus ali Kretanov). Krasno je bilo v taki družbi v trgovski kavarni in pri »Belladonna«. Ob počitnicah se je vsako leto ustavil pri nas prof. Simon Rutar, prihajajoč iz Dalmacije. Iz Gorice nas je večkrat obiskal tudi slovenski profesor s koperskega učiteljskega, ob četrtkih pa naš učitelj iz okolice s Krasa.

Največje vsakodnevno veselje pa nam je bila »dominca« pod vodstvom ljubljanskega prof. Jesenka. Štiri, k večjem pet oseb je igralo pri njegovi mizi; zbijali so vsakovrstne šale in dovtype ter zapeli s profesorjem, ko je imel postaviti kamenček, njegovo pesem: »Eden, dve, tri, pravijo: pojd' ven ti!« Včasih je kar po 15 kibecev skupno z igralci zapelo s profesorjem. Nepozabni prizori!

Pozabiti pa tudi ne smem naših mariborskih delavskih društev, ki so se s prvo pomočjo Viktorja Dolenca in Ivana Domarja vspešno z inteligenco začela

že koncem sedemdesetih let intenzivno razvijati. Prvo je bilo Delavsko podporno društvo s pozneje 1500 člani, drugo pa Delavsko podporno in bralno društvo s 500 člani. Da sta bili dve društvi, je bil vzrok »predsedniškega mesta« v prvem društvu. To je naša stara bolezen!

V nekem oziru pa je bilo to deljenje le dobro, ker so se odborniki kosali med seboj za boljše društveno in narodno delovanje in so se tako rešili tujega socializma in gojili narodno zavest. V teh društvih se je razvijala tudi dramatika, petje, tamburiranje in predavanje. Nastopali so tudi javno s svojimi zastavami in domačo godbo svetoivanško.

Pa tudi naše ženstvo je bilo zelo agilno. Društvena predsednica je bila dolga leta priljubljena gospodična Milka Mankočeva, ki je tudi mnogo žrtvovala. Vedno sta se čitli v »Edinosti« med darovalci imeni »Milka in Ivan« (njen brat). Nadalje so bile za narodno delovanje zelo navdušene gg. Maša Gromova, Škrinjarjeva ter učiteljica-pisateljica Marica (Nadlišek-Bartol), Tončka Lavrenčičeva (dr. Slavikova), M. Germekova (Ponikvar), Marica Gomáčeva in druge. Te so nam zelo pomagale pri vseh prireditvah, dasi so bile v magistratni službi.

Okoličani so se začeli pridno zavedati in pevska društva, čitalnice in godbe ter gospodarska društva so tam rastle. Na Opčinah n. pr. je na mojo prošnjo usta-

v mestu, ker je dnevno službo preskrbovala tudi municijalna straža. Ker se je pričelo zaradi prebujenih Slovencev narodno sovraštvo, sta dosegla tedanji namestnik in občina razpust domačega bataljona in ustanovitev državne straže.

Bataljon je imel svojo izborna godbo, ki je postala potem domača godba pri Sv. Ivanu. Oficirji so bili domačini iz Trsta, med njimi tudi naš Josip Mankoč. Bataljon je bil ukinjen leta 1866. in se je izvršila predaja njegove zastave na gmajni nad Opčino in Prosekom, in sicer nekemu avstrijskemu pehotnemu polku. Naših vojakov se ni udeležilo te predaje niti polovica. Ko so oblastveniki odhajali v dvovprežnih kočijah, so naši fantje in mošje do dna duše užaljeni metali v vozove, posebno v namestnikovega in županovega svoje težke klobuke in so vanje pljuvali. Še jaz, tedaj komaj desetletni deček in moj prijatelj Sosičev Tonček sva zalučala nekaj kamenov za »sovražniki«. V vseh okoličanskih vaseh je po tem nastal srdit boj proti magistratovcem, zato so povsod vkvartirali vojake, ki so našim ljudem pobrali orožje in zadušili »vstajok«. Kakor pri vsaki norosti, so Tržičani tudi tedaj skovali pesem:

Guai se te cucca quel vecchio
coi occhiai,
fino le nove le guardie nuove
ti cucceran . . . itd.

(Se bo nadaljevalo.)

Alphonse Daudet:

GREH ŽENE

ROMAN

3

Tvoja žena je odpotovala, dragi otrok in to je edino veselje, ki nam ga je kdaj napravila.

»Odpotovala!«

In ne sama, pomisli... Ali ugeni s kom... ne, ugeni!

Namesto, da bi ugibal, je le slabotno zaječal, nenadoma skočil po koncu, a se nato spet sesedel na klop. Kri mu je udarila v glavo, roke pa so mu slabotne zdrknile ob životu in se doteknile tal drevo.

II.

Iz princčevega dnevnika.

Grosbourg, 6. aprila 1886.

Dragi moj Vallongue! To jutro in naslednje bo ostalo prazno moje mesto poleg Vas v klopih Stanislava. Končano je, odrekam se Saint Cyru in slavi orožja, katere ima po mojih mislih naša hiša že dovolj. Počenši od mojega pradede Charlesa Dauverguela, katerega je prvo cesarstvo napravilo za maršala, vojvodo d'Alcantare in princa Olonouškega, pa vse do mojega ubogega očeta, ki ga je strla paraliza že v sedem in štiridesetem letu, njega: generala, poveljnika tretjega armadnega zbora, mi moji slavni predniki niso pustili niti ene časti, po kateri bi

mogel še hrepeneti. Ruska posoda sredi našega velikega salona v ulici Charat Chanaleilles, v katero stavimo marinirat vse naše rodbinske dekoracije, je že do vrha polna. Kaj naj tedaj storim? Nič — in glejte, ničesar storiti, to je moj najtrdnjejši sklep. V osemnajstem letu sem, sin edinec, dedič slavnega imena in velikega premoženja, a nedvomno tudi žalostnega zdravja mojega očeta; razum me torej sili, da se čimprej naučim onih dobrot, ki mi jih življenje še nudi. In pričnjam jih uživati.

Neki dan, med predavanjem o trigonometriji, ste me videli pisati dve tajinstveni pismi. Eno je bilo naslovljeno na kapitana Nuitta v Cardiff in mu je sporočalo, naj me čaka v malem pristanišču Cassisu ob ustju Rhone z jachto »Bleu-Blanc-Rouge« (moder-bel-rdeč), na kateri sta poleg osem mornarjev še kuhar in oskrbnik, vse skupaj pa le za ceno deset tisoč frankov. Drugo pismo je bilo namenjeno osebi, ki me bo spremljala na mojem potovanju, ker pač že sami ne boste mislili, da se vkrcam sam. Te dame ne poznate, vsaj v mojem predalu za ovratnike, kjer sva često skupaj mešala po pismih in slikah mojih ljubic, je ni bi-

lo. Moram Vam povedati, da je poročena: naša sosedka preko Grosbourga, z drugega brega Seine. Jedva je dočkala trideseto leto, je svetlih, navadno priprtih oči, a kadar jih odpre, ji obsijejo obrab kakor dva niza biserov; vase zaprta je, ima velike bele roke, kakor pianist s starinskimi rokavicami. Nima otrok, ima pa moža, ki jo obožuje, dočim jo vsa okolica spoštuje. Ni mi bilo treba drugega ko napisati »Pridite!« pa mi je že odgovorila »Hitim!« in glejte, zapustila je vse, moža, rodbino, hišo, da se vkrcra na jachto s tako mladim in tako malo zanesljivim tovarišem, kakor je Vaš prijatelj. Pravim Vam, da so ženske nenavadne ptičke!

Kar mene tiče, mi do nje ni več ko do drugih, ker ljubim preveč tutte le donne (vse ženske), da bi le eno mogel bolj ljubiti. Čim sem vgriznil v eno teh sladkih sadov, ki se raztapljajo v ustih, že me muči želja izpluniti jo in pokusiti vse ostale v upanju, da naposled le najdem ono najslajšo, katero sem doslej zaman iskal. Zaželite mi tokrat več sreče, moj dragi Vallongue.

Ko boste brali to moje pismo, bom že plul s polnimi jadrji, kletvine mojih staršev pa bodo udarjale do neba. Tem slabšim za njih, ker prav za prav so sami hoteli to, kar se zdaj uresničuje. Ako bi me bili pustili prostega v Parizu, namesto da so me zaprli najprej v Grosbourg in

nato v Stanislav, me gotovo ne bi obšla taka nenavadna želja po begu. Toda vodinja — moja mati — katere ni motilo, da je ostala sama daleč od svojih ljudi (kakor je imenovala mene in očeta), je menila, da je najpametnejše sredstvo, s katerim me bo pripravila do dela in do pameti to, da me napravi za čuvarja Lolnega generala. Ni vedela, da je samota slab svetovalec in me bodo prevzele žalostne misli in potrebe po begu, ko bom nenehoma ogledoval breg Uzellea z njegovo malo cerkvijo iz belega kamna in z zvonikom, v katerem gnezdi golobi vsega gozda. A general, ki me je zaprl v Stanislav, me je naposled le še potrdil v sklepu o pobegu. Napočil bo dan, ko Vam bom pripovedoval o tej intimni drami, ki se je odigravala med slavnim invalidom in menojo za časa mojega bivanja v gradu.

Ah, Vallongue, kaj mi vse ni padlo na pamet, ko sem zvečer blodil po pustem Grosbourgu, po vrtu ali terasi in vse doli do obale! Kako ostro sem tedaj pogledal v obraz življenju, drugim in samemu sebi, ki sem med vsem najboljši zamotano bitje! A posledica tega razmišljanja je bila ta, da sem odkril v sebi, osemnajstletnem mladeniču, že trudnega starca, ki je o-ropan vsake ambicije, ki ničesar več ne ljubi, se za nič več ne zanima in vidi v vsaki radosti že konec. Zakaj sem tak?

(Se bo nadaljevalo.)

Plodonosno delo studenškega Sokola

OBČNI ZBOR NAJMOČNEJŠE OKOLIŠKE ORGANIZACIJE.

Sokol Studenci pri Mariboru je položil račune o svojem delu v 15. letu obstoja društva. Izredno plodonosno je bilo to delo ter mora biti v čast vsem, ki so ga izvršili in pripomogli k tako lepim uspehom. V sredo, dne 30. tm. se je vršil občni zbor. Gledališka dvorana Sokolskega doma v Studencih je bila nabito polna članstva in naraščajnikov. Občni zbor je vodil starosta brat Tone Hren. Uvodoma je pozdravil navzoče članstvo ter posebej še delegata mariborske Sokolske župe br. Cirila Hočevarja in zastopnika Zveze kulturnih društev, katere dolgoletni član je Sokolsko društvo, br. Frana Goleža.

Po prečitaniu zvezine novoletne poslanice so bila podana poročila raznih društvenih funkcionarjev. Vsa so bila stvarna, brez najmanjšega hvalisanja. Z navedbo golih dejstev in resničnih števil so pokazali društveni funkcionarji ogromno delo, ki ga je studenški Sokol izvršil tekom enega leta. Najbolj obširno je bilo poročilo načelnika brata Hočevarja. In temu se ni čudil, saj je prav tehnično delo v Sokolu tisto, ki zahteva največ sil, truda in časa. In to delo je bilo na višku! Deset oddelkov je telovadilo pod vodstvom 11 vaditeljev in 7 vaditeljic. Telovadni obisk je bil rekorden, skupaj 16.696 telovadcev, število, ki ga niti znatno večja društva niso dosegla. Najboljši obisk je bil meseca aprila, najslabši pa meseca avgusta zaradi počitnic. Razen svojega domačega nastopa ob priliki proslave 15-letnice, se je društvo udeležilo telovadnih nastopov v Rušah, Zrečah, Ptuj, na Pobrežju, Tezmem, Limbušu ter zletov v Sarajevu in Zagrebu. Udeležilo se je pogrebov dveh svojih članov ter pogreba generala Maistra in po odposlancih pogreba blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Udeležilo se je vseh predpisanih tekem s prav dobrim uspehom, o čemur pričajo številne častne diplome. Za požrtvovalno in nesebično delo na čelu tehničnega odbora se je br. starosta br. načelniku zahvalil v toplih besedah.

Iz tajnikovega poročila je bilo posneti, da je imelo dr. štvo 11 rednih sej, na katerih so se obravnavale tekoče zadeve, eno komemoracijsko sejo in eno svečano sejo z zaprisego članstva. Prosvetarjevo poročilo je moralo zaradi bolezni br. prosvetarja izostati. Namesto tega so pa poročali predsedniki raznih prosvetnih oddelkov. Izredno zanimivo je bilo poročilo knjižničarja br. Škilana. Z izredno marljivostjo in požrtvovalnostjo je opravljal svoje posle. Iz neznatne interne sokol-

ske knjižnice je ustvaril br. Škilan bogato javno knjižnico, ki šteje danes 4078 knjig t. j. za 1471 knjig več ko lani. V teku leta je prečitalo 121 čitateljev 7257 knjig, število, ki pač mora vsakomur imponirati. Nič manj razveseljuje ni bilo poročilo predsednika dramskega odseka br. Mlakarja. 14 gledaliških predstav je priredil ta marljivi odsek in bi jih bil gotovo še več, ako bi tega znani tragični dogodki ne preprečili. Br. statistik R. Knehtel je poročal, med drugim, da šteje sedaj društvo 426 pripadnikov, in sicer članstva 157, naraščaja 66 in dece 203.

Pregledno in stvarno je bilo tudi poročilo blagajnika br. Blažiča, ki je predložil obenem tudi proračun za tekoče poslovno leto s 26.800 Din dohodkov in tudi toliko izdatkov. Gospodarilo se je dobro in pametno, da je bil tekom leta odplačan velik del dolga, ki je nastal zaradi prezidave Sokolskega doma. Br. blagajnik je apeliral na navzoče, naj darujejo društvu svoječasno posojene zneske, kakor je to že storilo nekaj požrtvovalnih sester in bratov. »Dali ste nam denar, sedaj pa nam darujte še papir!« — tako je šaljivo končal svoje poročilo, nakar je bila soglasno sprejeta od br. revizorja predlagana razrešnica blagajniku in upravi. Najkrajše je bilo poročilo br. gospodarja, ki je poročal, da je vse v redu.

Po kratkem odmoru je bila predložena lista za predlog društvene uprave. Z malimi spremembami je bila predlagana sedanja društvena uprava, in sicer: Tone Hren, šolski upravitelj, starosta; Joško Vokač, podstarosta; Mirko Žerjav, tajnik; Avgust Zupan, načelnik; Milka Močnikova, načelnica; Štefan Blažič, blagajnik; Rudolf Knehtl, prosvetar; Joško Škilan, knjižničar; Jože Mlakar, predsednik dram. odseka; Erna Turšičeva, matrikarica; Jože Horvat, arhivar; Vilko Sinkovec, gospodar; Drago Kovačič, zdravstveni referent; Franjo Bende, nar. obr. ref.; Joško Vokač, soc. ref.; Ernest Vranc in Ernest Brecl za lutkov. odsek; Milena Kranjčeva, zapisnikarica; Ivan Padežnik, Pavel Merhar, Jožef Bezjak, Zvonka Kranjčeva, odborniki; Franjo Vilec, Lovro Zelan, Franc Mivšek, Ivo Triler, namestniki; Lojze Majer, Jožica Mlinaričeva, nadzorni odbor; Herbert Jaklič, Kristijan Lah, namestniki; Ciril Hočevar, Rupert Lintner, Ludovik Krajnc, člani častnega razsodišča in Rudolf Švajger ter Peter Franko namestniki.

Sprejeta sta bila končno še predloga o snovanju vrste starih in o ustanovitvi

pevskega odseka, nakar je spregovoril zastopnik Zveze kulturnih društev br. Fran Golež. Pozdravil je v imenu ZKD občni zbor, poudarjal važnost sokolskega prosvetnega dela, se laskavo izrazil o delovanju društva, mu čestital k doseženim uspehom ter zagotovil društvu, da bo ZKD delovanje društva po svojih močeh podpirala, v kolikor se bo društvo nanjo obračalo. Br. starosta se mu je za besede priznanja pristrčno zahvalil. Nato je še pozdravil občni zbor v imenu Sokolske župe br. Hočevar, ki je poudarjal, da je župni upravi znano nesebično in uspešno delovanje studenškega Sokola ter le želi, da ostane to delovanje tudi v bodoče tako. Končno je še br. Vranc v imenu občinske uprave Studenci zagotovil njeno naklonjenost napram Sokolu ter poudarjal, da gleda sedanja uprava popolnoma drugače na delovanje Sokola kot so gledale prejšnje uprave. Izjavo zastopnika občinske uprave je zbor vzel z zadovoljstvom na znanje, na kar je br. starosta Hren potem, ko so že bili sprejeti primerni sklepi za nabavo slavnostnih krojev, zaključil občni zbor, ki je potekel tako mirno in dostojanstveno, kakor more poteči le skupščina dobro discipliniranega sokolskega

društva, čigar člani se zavedajo veličine sokolskih idej.

Fr. G.

Smrt na tračnicah.

Na železniški progi med Beogradom in Zemunom je našel pred dnevi železniški čuvaj blizu savskega mosta razkosano truplo neznanega človeka. Poleg trupla, ki ni imelo ne glave in ne rok, je ležal na tleh samokres, v katerem so bile še tri kroglice. Komisija je v njem spoznala trgovca z mlekom Josipa Pavliča iz Beograda. Pri njem je našla 200 Din in pa pismo, naslovljeno na ženo in sina, v katerem sporoča ženi, da je šel prostovoljno v smrt in jo prosi, naj skrbi za otroka. Kaj je pognalo mladega moža v tako strašno smrt, ni znano.

Kaj je večnost.

Gospod nadzornik vpraša v šoli, kaj je večnost. Nihče se ne oglasi. Končno dvigne najmanjši učenček roko. »No, vidite otroci«, pravi nadzornik, »nihče ne ve, kaj je večnost, le najmanjši med vami ve to. Sram vas bodi! No, Jurček, povej nam ti, kaj je večnost.«

»Prosim, ali smem na stran?« vpraša Jurček ves rdeč.

Razno

PREKLIC.

Rojko Franc, železničar v Mariboru, preklicuem kot neresnične trditve, ki sem jih izrekel dne 9. nov. 1934 o Merdauzu Ivanu, posestniku v Mariboru in se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe. Rojko Franc. Maribor, dne 28. jan. 1935. 478

NISEM PLACNIK DOLGA. ki ga je naredila ali bo naredila gospa Terezija Wutte pod imenom Poklič. Anton Poklič, Trubarjeva ul. 7. 474

Prodaj

PISALNI STROJ

800, krojaški stroj »Singer« 780, lepa spalnica iz trdega lesa 240, zimnate madrace za 5 postelj à 300, sobna kredenca 1000, pernice à 140, omare, postelje, stoli, mize, velika pisalna miza 280, moko kolo 380. Koroška c. 3. 480

APNENI PRAH

za gnojenje vrtov in sadnega drevja oddaja Kmejska družba, skladišče Maribor. Melje. Tel. 20-83. 462

PRODAM

polovično emailirano spalnico poceni, pravzame naročila pod ugodnimi pogoji. Razboršek, Dravska ulica. 482

Stanovanje

DVOSOBNO STANOVANJE lepo, oddam poceni tistemu, ki mi plača za pol leta naprej. Naslov v upravi »Večernika«. 476

Pouk

LECONS DE FRANCAIS. Poučuje absolvent pariške trg. visoke šole. Naslov v trgovini Zoratti, Tattenbachova 14. 475

Zgubljeno

ZGUBIL

se je mlad lovski pes, ki sliši na ime »Karus«. Prosi se, kdo ga ima, naj javi proti nagradi v Hotelu »Orla« Maribor. 473

Kupujte svoje potrebnosti pri naših inserentih!

Darujte za Pomožno akcijo!

Zahvala.

Vsem, ki so spremljali našega nepozabnega so-proga, očeta itd., gospoda

Ivana Fabiča

na njegovi zadnji poti, izrekamo tem potom našo najiskrenejšo zahvalo. Posebno zahvalo pa izrekamo vsem darovalcem vencev in šopkov.

Maribor, dne 5. februarja 1935.

Zaljubljeni ostali.